

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 11Co/30/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5621200404
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Miroslav Šepták
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2021:5621200404.1

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Miroslava Šeptáka a členov senátu JUDr. Evy Malíkovej a JUDr. Romana Tichého, vo veci navrhovateľky M. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, toho času bytom T. XXX, zastúpenej JUDr. Romanom Škerlíkom, advokátom, so sídlom Letná 61, Spišská Nová Ves, IČO: 42 109 264, proti povinnému J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XXX, zastúpený JUDr. Jaroslavom Kíapešom, advokátom, so sídlom T. XXXX/XX, S. J., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní povinného proti uzneseniu Okresného súdu Liptovský Mikuláš č. k. 10C/5/2021-41 zo dňa 16.02.2021, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku I. m e n í tak, že návrh navrhovateľky, ktorým sa domáhala, aby súd uložil povinnému, aby dočasne nevstupoval do bytu č. X nachádzajúceho sa na prvom nadzemnom podlaží bytového domu č. XXX, stojaceho na pozemku parc. KNC č. 128/4 v okrese S. J., v obci T., k. ú. T., vedeného Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia, z a m i e t a .

Uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku III. o trovách konania m e n í tak, že povinný m á voči navrhovateľke nárok na náhradu trov konania o nariadenie neodkladného opatrenia v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Liptovský Mikuláš (ďalej aj „súd prvej inštancie“) uložil povinnému, aby dočasne nestupoval do bytu č. X nachádzajúceho sa na prvom nadzemnom podlaží bytového domu č. XXX, stojaceho na pozemku parc. KNC č. 128/4 v okrese S. J., v obci T., k. ú. T., vedeného Okresným úradom Liptovský Mikuláš, katastrálnym odborom na liste vlastníctva č. XXX (ďalej aj byt č. X) po dobu 6 mesiacov od vykonateľnosti uznesenia (výrok I.). Vo zvyšku návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol (výrok II.). Žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok III.). V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že na základe predložených listinných dôkazov (predovšetkým trestného oznámenia) mal za osvedčené, že navrhovateľka má dôvodnú obavu zo správania svojho manžela (povinného), ktorý ju mal vyhodiť z bytu, mal sa jej vyhrážať podpálením domu, osobného auta a tým, že bude musieť odísť z bytu bez „všetkého“ a zoberie jej deti. Tvrdenia navrhovateľky uvedené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia v spojitosti s predloženými listinnými dôkazmi súd prvej inštancie vyhodnotil ako závažný zásah povinného do práv navrhovateľky užívať byt č. X a v ňom zabezpečovať starostlivosť o maloleté deti. Navrhovateľkou popísané správanie povinného voči nej svedčí podľa okresného súdu o zvyšovaní agresivity povinného, pre ktorú má navrhovateľka dôvodnú obavu vrátiť sa do bytu, ktorý má právo užívať. Z uvedených dôvodov preto časti jej návrhu o uloženie dočasného zákazu vstupu do bytu č. X nachádzajúceho sa na prvom nadzemnom podlaží bytového domu č. XXX, stojaceho na pozemku parc. KNC č. 128/4 v okrese S. J., v obci T. voči povinnému vyhovel, a to na dobu 6 mesiacov, po právnej stránke poukazujúc na ustanovenia § 324 ods. 1, § 325 ods. 1,2 písm. e/ zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“. Jedná sa o dostatočnú lehotu, v ktorej je možné vysporiadať užívacie právo strán sporu k bytu. Po uplynutí tejto lehoty neodkladné opatrenie zanikne „ex lege“ (§ 333 CSP). V prípade, že skôr odpadnú

dôvody, pre ktoré bolo nariadené neodkladné opatrenie, súd ho na návrh zruší (§ 334 CSP). Pokiaľ ide o tú časť návrhu, v ktorej sa navrhovateľka domáhala uloženia povinnosti manželovi (povinnému) nepribližovať sa k nej na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov, okresný súd tejto časti nevyhovel (výrok II.). Mal za to, že navrhovateľka svojimi tvrdeniami dostatočne neodôvodnila potrebu takéhoto mimoriadneho opatrenia. Bližšie prvoinštančný súd uviedol, že z obsahu návrhu vyplýva, že navrhovateľka sa aj po odchode kontaktovala s manželom, chodievala do bytu kvôli starostlivosti o deti (aj keď len v sprievode svojej matky), a pokiaľ v minulosti došlo ku konfliktom, pri ktorých ju manžel aj napadol, vždy mu takéto správanie odpustila a určitú dobu následne žili bežným spôsobom života. Za ďalšie, tak z návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, ako aj z podaného trestného oznámenia a z návrhu na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností vyplýva, že všetky útoky voči navrhovateľke uskutočnil povinný len v byte. Navrhovateľka netvrdila, že by sa takéto nevhodné správanie povinného, prípadne fyzické útoky vyskytli aj inde a aj po jej odchode. Keďže podľa § 329 ods. 2 CSP je pre neodkladné opatrenie rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia a okresný súd nemal osvedčenú dôvodnú obavu navrhovateľky z ohrozenia jej telesnej alebo duševnej integrity, ktorá by vyžadovala upraviť neodkladným opatrením zákaz priblíženia podľa § 325 ods. 2 písm. h) CSP, návrh v tejto časti zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 2 CSP, t.j. podľa výsledku konania. Uviedol, že návrhu navrhovateľky vyhovel len v časti, a preto žiadnej zo strán nepriznal právo na náhradu trov konania.

2. Proti uvedenému uzneseniu povinný (ďalej aj „odvolateľ“) podal odvolanie, v ktorom súdu prvej inštancie vytykal nesprávne skutkové a právne závery. Bližšie uviedol, že prvoinštančný súd vydal neodkladné opatrenie na základe nepodložených a nepravdivých tvrdení navrhovateľky, ktoré sú obsahom jej trestného oznámenia, a preto aj dospel k nesprávnemu právnemu záveru o osvedčení nároku navrhovateľky, a to pre dôvodnú obavu zo správania manžela. Odvolateľ kategoricky poprel tvrdenia z násilia, ktoré opisuje navrhovateľka v trestnom oznámení. K predmetnému už bol aj vypočutý vyšetrovateľom dňa 10.02.2001 s tým, že trestná vec bola uzatvorená na oddelení vyšetrovania uznesením o postúpení veci na správny orgán ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu. Okresný súd si v čase vydania neodkladného opatrenia nedal tú námahu, hoci vedel, pod akou spisovou značkou sa vedie trestná vec u vyšetrovateľa, aby zistil stav konania, a to, či predložené listinné dôkazy dostatočne osvedčujú obavu navrhovateľky. O skutočnosti, že povinného navrhovateľka krivo obviňuje, svedčí obsah SMS správ, ktoré zároveň k odvolania predložil. Navyše, z tejto komunikácie vyplýva, že navrhovateľka má mimomanželský vzťah, ktorý je v skutočnosti príčinou nezhôd a hádok medzi manželmi. O mimomanželskom vzťahu sa povinný mal prvýkrát dozvedieť dňa 31. septembra 2020. Po zistení tejto skutočnosti vyzval navrhovateľku, aby s tým prestala, že predsa majú dve deti, stavajú rodinný dom, na ktorý majú hypotekárny úver v nemalej výške, a teda, o čo jej vlastne ide, ako si predstavuje ďalšie spolužitie. Je len logické, že pritom došlo k zvýšeniu hlasov z oboch strán, nadávok, čo v konečnom dôsledku nepopiera ani oprávnená, avšak tvrdenia, ktoré opisuje v trestnom oznámení, ako aj v návrhu na vydanie neodkladného opatrenia, povinný kategoricky popiera, rozporuje, dokonca jej tvrdenia vníma ako krivé obvinenie. Za ďalšie, osobitným problémom manželského vzťahu je matka oprávnenej, ktorá svoju dcéru podporuje v jej správaní, i keď povinný si nie je istý, či sa svojej matke priznala, že udržuje mimomanželský vzťah. Z predložených dôkazov a SMS komunikácie medzi navrhovateľkou a jej priateľom A. F. vyplýva, že práve navrhovateľka, ktorá je iniciátorkou rôznych stretnutí, nemravných návrhov a podobne. Úplne smiešne vyznieva jej tvrdenie, že v byte nebýva z dôvodu prítomnosti povinného, pretože má z neho strach, bojí sa s ním bývať v spoločnej domácnosti z obavy, že ju opäť napadne. Ak by toto tvrdenie navrhovateľky malo byť pravdivé, tak potom je nelogické, že ešte pred jedným mesiacom mala s povinným pomer. O tom, že tvrdenia navrhovateľky sú nedôvodné a prehnané, svedčí aj samotné rozhodnutie súdu, ktorý nevyhovel časti jej návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia pokiaľ žiadala zákaz priblíženia sa povinného na vzdialenosť menšiu ako 10 metrov. Z uvádzaných dôvodov povinný odvolací súd žiadal, aby napadnuté uznesenie okresného súdu ako nezákonné, nedôvodné zrušil.

3. Navrhovateľka v podanom vyjadrení k odvolaniu povinného uviedla, že uznesenie okresného súdu je vecne správne, a preto ho vo výroku I. žiadala potvrdiť. Bližšie uviedla, že okresný súd postupoval správne, keď nariadil neodkladné opatrenie, ktorým dočasne zakázal povinnému vstupovať do bytu. Prvoinštančný súd v okolnostiach danej veci vyhodnotil správne, že boli naplnené podmienky pre vyhovenie návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia na základe skutočností tvrdených navrhovateľkou, ktoré zároveň osvedčila pripojeným trestným oznámením. Zdôraznila, že v konaní o vydaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti

skutkových zistení. Osobitne táto skutočnosť vystupuje do popredia v prípade neodkladného opatrenia v prejednávanej veci, kde zákonodarca stanovil expresnú lehotu 24 hodín na rozhodnutie súdu o neodkladnom opatrení. Povinný si zrejme ani neuvedomil, že svojou argumentáciou v odvolaní sám potvrdzuje dôvodnosť nariadeného neodkladného opatrenia. Priznáva, že dochádzalo k hádkam medzi ním a navrhovateľkou, ako aj to, že z dôvodu nezhôd odišla z bytu. To, že povinný vinu za celú situáciu pripisuje navrhovateľke, je očakávanou obranou povinného, avšak tieto tvrdenia nie sú pravdivé. Samotná skutočnosť, že medzi ňou a povinným dochádzalo k hádkam, po ktorých musela z bytu odísť, potvrdzuje jej tvrdenie o nezhodách. Povinný klame, keď tvrdí, že navrhovateľku nenapadol, ide o účelovú obranu. Pritom sám potvrdzuje, že v období nasledujúcom po incidente od 26.01.2021 do 29.01.2021 chodievala k deťom do bytu v sprievode svojej matky. Pokiaľ povinný obviňuje navrhovateľku z nevery, toto tvrdenie je nepravdivé a len potvrdzuje tvrdenia o jeho chorobnej žiarlivosti. SMS komunikácia, ktorú predložil, navrhovateľke doručená nebola a nevie preto posúdiť jej obsah. Vylučuje však, že by sa snažila o mimomanželský pomer. Samotná skutočnosť, že povinný predkladá údajný obsah jej SMS komunikácie z mobilného telefónu, potvrdzuje tvrdenia, že povinný navrhovateľku kontroloval a kontroloval jej telefón. Nie je predsa normálne, aby disponoval údajmi z mobilného telefónu navrhovateľky, a pokiaľ tvrdí, že takéto údaje má, potom je zrejme, že telefón kontroloval a disponoval s ním. Pokiaľ aj orgány činné v trestnom konaní odovzdali vec na prejednanie priestupku okresnému úradu, potvrdzuje tento postup prinajmenšom to, že skutok popísaný v trestnom oznámení sa stal, pričom intenzita konania páchatela nenapĺňa znaky trestného činu, ale ide o priestupok. Ak by nebolo pravdou to, čo navrhovateľka uviedla v trestnom oznámení, potom by orgány činné v trestnom konaní vec odmietli, nie odovzdali okresnému úradu na prejednanie priestupku proti občianskemu spolunažívaniu. Za ďalšie navrhovateľka uviedla, že podala návrh na rozvod manželstva, ktorý je vedený na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 1P/27/2021. Návrhy na súd navrhovateľka podávala z dôvodu naliehavosti, t. j. v prvom rade zabezpečiť bývanie pre ňu a deti, keďže povinný jej svojím správaním znemožnil užívanie bytu a úpravu rodičovských práv a povinností. Je predsa prirodzené a logické, že sa snaží vyriešiť v prvom rade možnosť bývania s deťmi v prostredí, v ktorom vyrastajú a z ktorého museli pre správanie povinného odísť. V závere podaného vyjadrenia navrhovateľka poukázala na správanie sa povinného po vydaní neodkladného opatrenia, keď z bytu odišiel, avšak zobral so sebou chladničku aj vysávač, a tým znemožnil navrhovateľke a deťom užívanie bytu. Starší syn je pritom astmatik a alergik, musí pravidelne brať lieky, ktoré sa skladujú v chladničke a tiež je potrebné z dôvodu jeho zdravotného stavu pravidelne byť vysávať, keďže dieťaťu prašné prostredie škodí. Toto povinný veľmi dobre vie. Z uvedených dôvodov bola navrhovateľka nútená požiadať mamu o zakúpenie vysávača a chladničky. Taktiež povinný vzal z bytu aj iné veci, notebook, tlačiareň a podobne, ktoré potrebuje navrhovateľka pre vyučovanie detí. Povinnému neprekážalo vôbec, že svojím správaním sťažuje život nielen navrhovateľke, ale predovšetkým maloletým deťom. Povinný takýmto konaním len potvrdzuje svoj nevyriešený konflikt s navrhovateľkou, pričom obeťou takéhoto správania sú spoločné maloleté deti.

4. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podal povinný ako strana konania (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), vec preskúmal v rozsahu a z dôvodov vymedzených v odvolaní (§ 379, § 380 CSP) a bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP) uznesenie v napadnutom rozsahu podľa § 388 CSP zmenil, a to z nasledovných dôvodov.

5. Podľa § 324 ods. 1 CSP <. pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

6. Podľa § 325 ods. 1 CSP <. neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

7. Podľa § 325 ods. 2 písm. e) a h) CSP <. neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala dočasne do domu alebo bytu, v ktorom býva osoba, vo vzťahu ku ktorej je dôvodne podozrivá z násillia; sa na určenú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

8. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 2 CSP). Uvedené platí aj pre odvolací súd pri preskúmaní vecnej správnosti odvolaním napadnutého rozhodnutia (viď str. 1119 Veľké Komentáre Civilný sporový poriadok Števec, Ficová, Baricová, Mesiarkinová, Bajánková, Tomašovič a kol.).

9. Nariadiť neodkladné opatrenia je možné, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Účelom neodkladných opatrení je bezodkladná potreba úpravy pomerov strán sporu a podmienkou pre jeho nariadenie je osvedčenie, že bez bezodkladnej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu, ktorá podáva návrh na nariadenie neodkladného opatrenia ohrozené. V danom prípade je potrebné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť neodkladná ochrana, ako i osvedčenie, že reálne existuje nebezpečenstvo bezprostrednej ujmy. Je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená iba vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Osvedčiť takúto hrozbu, ujmu je povinná strana podávajúca návrh v rámci popisu rozhodujúcich skutočností z priložených dôkazov.

10. Pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia v zmysle ustanovenia § 325 ods. 2 písm. e) CSP <. musí mať súd za preukázané odôvodnené podozrenie z násillia. Vzhľadom na to, že neodkladné opatrenie tohto obsahu možno nariadiť len na návrh, dôkazné bremeno spočíva na navrhovateľovi, ktorý musí preukázať existenciu odôvodneného podozrenia z násillia, a to predloženými relevantnými hodnovernými tvrdeniami a dôkazmi deklarujúcimi, že telesná alebo duševná stránka nesú stopy psychického alebo fyzického násillia. Z praktického pohľadu najtypickejšími dôkazmi budú v týchto prípadoch lekárske správy, trestné oznámenia, čestné vyhlásenia tretej osoby (v pozícii svedka incidentu) a podobne. Osvedčenie takéhoto podozrenia musí teda vyplývať z listín súdu predložených, napr. z obsahu Potvrdenia o vykázaní zo spoločného obydllia vydaného podľa § 27a ods. 1 zákona č. 171/1993 Z. z. <. o Policajnom zbore v znení zákona č. 491/2008 <. Z. z., ktoré dôvodné podozrenie z násillia vo vzťahu k osobe blízkej osvedčujú.

11. V danom prípade odvolací súd po preskúmaní dôvodov napadnutého rozhodnutia, ako aj obsahu celého prislúchajúceho spisového materiálu dospel k záveru, že prvoinštančný súd v čase vydania napadnutého rozhodnutia nesprávne vyhodnotil skutočnosti uvádzané navrhovateľkou ako také, ktoré osvedčujú dôvodnosť jej návrhu nariadenia neodkladného opatrenia. V podstate prvoinštančný súd v celom rozsahu uveril tvrdeniam navrhovateľky, ktoré sú obsahom jej trestného oznámenia zo dňa 26.01.2021 (č. l. 15 a nasl. spisu) bez toho, aby tieto skutočnosti boli verifikované ďalšími listinnými dôkazmi. Za takéto rozhodne nemožno považovať Zmluvu o nájme bytu č. 1/2020 zo dňa 29.06.2020, ktorá preukazuje len to, že toho času stále ešte manželia - navrhovateľka a povinný - majú uzatvorenú zmluvu o nájme bytu s obcou T.. Ďalej tiež predpis mesačných záloh a list vlastníctva č. XXX pre kat. úz. T., iné listinné dôkazy navrhovateľka nepredložila. Z uvedeného dôvodu sú preto tvrdenia o povinnom ako o osobe podozrivej z násillia len jednostranné, prezentované navrhovateľkou, nepodporené inými dôkazmi. Zatiaľ možno spoľahlivo povedať len to, že medzi navrhovateľkou a povinným je manžel'ská kríza, príčinou ktorej má byť mimomanželský vzťah navrhovateľky, na preukázanie ktorej skutočnosti povinný v odvolacom konaní predložil SMS komunikáciu. Bez ohľadu na jej obsah a pravdivosť, úlohou súdov oboch inšancií bolo posúdiť to, či v čase vydania napadnutého rozhodnutia existovali zákonné podmienky pre vydanie neodkladného opatrenia, t. j. či navrhovateľka osvedčila dôvodnosť ňou požadovaného nároku, teda bezodkladnej úpravy pomerov, v zmysle ktorej by sa povinnému zakázalo dočasne vstupovať do hore uvedeného bytu. V uvedenom smere, ako už bolo uvedené, okresný súd nesprávne vyhodnotil navrhovateľkou tvrdené skutočnosti, pričom pri svojom rozhodovaní nevzal do úvahy to, že v byte, na ktorý sa nariadené neodkladné opatrenie vzťahuje, sa už navrhovateľka v čase nariadenia neodkladného opatrenia nezdržiavala, pretože už bývala u svojej matky.

12. Z uvádzaných dôvodov odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu vo výroku I. podľa § 388 CSP zmenil a návrh navrhovateľky v uvedenej časti zamietol. Pokiaľ ide o výrok II., ktorým okresný súd návrh navrhovateľky vo zvyšku zamietol, tento zostáva nedotknutý, pretože navrhovateľka výslovne voči nemu nepodala odvolanie. Odvolanie povinného, hoci bolo koncipované voči celému rozhodnutiu prvoinštančného súdu, sa podľa jeho obsahu týkalo len výroku I. a súvisiaceho výroku III.

13. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)